

0402 – 2. april

Min sjel, lov Herren, og alt som i meg er, lov hans hellige navn! Sal 103: 1.

Nå er spørsmålet: Hvordan har David fått et slikt hjerte? Hva er det som har gjort at Herren er blitt så hjertelig kjær for ham?

Svar: Det er bare syndenes forlatelse og vissheten om den, som virkelig kan gjøre et menneskes hjerte lykkelig, varmt og brennende. Et menneske kan tro alt Skriften inneholder om Kristus, og tro det så sikkert at han tusen ganger kunne dø på den troen. Men kjenner han ikke sine synder, men bare går der sikker og selvtilfreds, så kommer det av at han i all sin tro aldri har noen kjærlighet til Gud, ingen glede – og først og fremst ikke noe liv i Gud. For hele hans gudsliv består bare i kunnskap og kristelig aktivitet.

Og videre; om et menneske bare kjenner syndene sine, så det er knust både til legem og sjel, men ikke har fått troens visshet om full forlatelse, så blir det fortsatt like kaldt og dødt. Om det så strever seg til døde for å vekke hjertet til en ekte kjærlighet og glede.

Det er alltid to ting Skriften viser er uadskillelig forenet: Omvendelse og tro, eller en overflod av synd og en uendelighet av nåde.

Men, å, for et nytt liv, for en fryd, for en brennende ånd, og for en lyst og kraft til alt hellig som jeg får når jeg i min største uverdighet får høre den allmechtige Gud forsikrer meg om at «Dine synder er forlatt. Du har fått nåde for alt. Du skal alt her på jord få leve i et rike hvor ingen synd tilregnes deg, hvor du i mine øyne hvert øyeblikk er hellig og ulastelig!»

Hør dette, alle sammen! Det sies så ofte, men må alltid gjentas på nytt, for det blir stadig glemt. Hør: Dette er den eneste veien for å bli både frelst og hellig, bli rettferdig for Gud og glad og varm i hjertet, villig og skikket til alt godt.

Når et menneske vekkes opp fra den forskrekkelige syndens søvn, og begynner å søke frelsen, –. Eller når en kristen på nytt våkner opp fra sin likegyldighet og synd, men går ut i et trellesinn, –. Da blir det oftest en stor nød for et slikt menneske at det ikke kan elske Gud slik som det burde, og som det ser at David eller andre Guds barn har elsket Gud.

Da uroes han, da ber han, da anstrenger han seg for å kunne elske, kunne få et varmt hjerte. Men han får det ikke til. Han er fortsatt like kald. Han ber om kjærlighet, men kjenner på samme kulden. Han strir mot sin kjærlighet til avguder; andre ting eller personer som er blitt mer kjære for ham enn Gud. Men han elsker dem ennå. Da blir han fortvilet over dette, og med rette, fordi han ikke elsker Gud, mener han.

Men hvis han nå ikke bare forstår, men med det nye synet Ånden har gitt ham endelig innser at det var jo virkelig fortapte syndere Kristus kom for å hjelpe, –. At han kom for å gjøre i vårt sted akkurat det som loven ikke kunne utrette i oss. Det var jo akkurat det som var umulig for loven, fordi den var maktesløs på grunn av kjødet; som gjorde at han har elsket Gud for oss. At han har vært ren, hellig og rettferdig for urettferdige. At alt er fullbrakt, alt er nå ferdig. At så elendig dette mennesket nå er, så uverdigg og ubrukelig han nå er, så kald eller varm han er, – er han likevel rettferdig, hellig, ren og benådet i Den Elskede.

Og når han i troens lys ser, og får all sin trøst i dette, og blir frigjort og overbevist om at han er benådet, – ja, da elsker han. Da kan han elske. Da kan han ikke la være å elske en så overstrømmende nådig Gud og Far. Da er det født et nytt liv i hjertet hans. En fryd, kjærlighet og en inderlig lyst til Frelserens bud og veier.

Da kan han ikke annet enn love og prise Gud av hele sitt hjerte. Og da kan han synge som David: «Min sjel, lov Herren, og alt som i meg er, lov hans hellige navn. Han som forlater all din misgjerning, som leger alle dine sykdommer».

Det er på denne måten det foregår at en får et hjerte som David hadde. Du kan være kristelig, ydmyk, ha stor visdom og gjøre mange gode gjerninger. Men har du ikke gått denne veien, denne mørke, ynkelige, elendige veien gjennom syndenød til benådning i Kristus –. Å, da er alt sammen et bedrag!

Det skaper nok folk som er hyggeligere enn verdens mennesker. Men det skaper ikke kristne mennesker som er «ikledd Kristus». For uten at en er kommet i syndenød, kan det ikke skje på rett vis at en ikler seg Kristus.

Det går selvsagt an å være et særdeles rettskaffent og kristelig menneske her på jord. Men når det øyeblikk kommer da kongen går inn i bryllupssalen for å «se gjestene», vil det vise seg at dette mennesket mangler bryllupsklærne. Og derfor, på tross av all sin kristelighet ved bryllupsbordet, skal han kastes ut i «det ytterste mørke».

Nei, vi må alle sammen gå Davids og synderinnens vei! Hva for noe? Skal en altså måtte ut og synde for å bli frelst? Å nei, det finnes nok av synder i livet ditt allerede! Det mangler ikke på synder i våre liv. Feilen er at vi ikke kjenner dem.

Men du ville nok få kjenne syndene dine mer enn du orket å bære, bare du fikk nåde til å ta til deg Guds ord. Bare «gudsfrykt fikk komme for dine øyne». Bare Guds hellighet fikk skinne inn i din samvittighet og ditt hjerte, slik at all dets urenheter, likegyldighet, hykleri, selvsikkerhet osv., endelig fikk bli store synder for deg.

Når selve hjertet blir angrepet på denne måten, da blir nok nøden større. Men da blir også nåden ekte og stor og overstrømmende. Da blir hjertet født på ny – og da er du blitt en sann kristen.